

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ - หมายเลขสิบสอง

หมายเลขสิบสอง

Jeff Pippenger

2026-05-23

เป็นที่กล่าวอ้างกันโดยทั่วไปว่า หากมีคนห้าคนเห็นอุบัติเหตุรถคันเดียวกัน พยานทั้งห้าก็จะระบุเหตุพิงพินาศเดียวกันนั้นออกมาเป็นห้าฉบับที่แตกต่างกัน แม้ว่าในทุกวันนี้ ในช่วงเวลาที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทรงถอนพระองค์ออกจากมนุษยชาติ พยานเหล่านั้นย่อมจะรวมถึงผู้แต่งเรื่องและกล่าวมูสาเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเห็นเพื่อธำรงไว้ซึ่งโลกทัศน์ส่วนตัวของตนเองอย่างไม่ต้องสงสัย ทั้งยังเชื่อว่าตนกำลังกระทำคุณธรรมอยู่ด้วยการกระทำนั้น ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้น มีแนวสายต่าง ๆ หลายสายของความจริงเชิงพยากรณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนของพยานที่แตกต่างกันต่อเหตุการณ์เดียวกัน กับพระวาระของพระเจ้านั้นไม่มีความเท็จเลย

แม้ว่าบ่อยครั้งจะมีการตีความเหตุการณ์เหล่านั้นโดยมนุษย์อย่างบกพร่องก็ตาม แต่บรรดาพยานฝ่ายพระคัมภีร์ของประวัติศาสตร์นี้ เมื่อแบ่งแยกอย่างถูกต้องแล้ว ส่วนสอดคล้องต้องกันทั้งสิ้น

เปโตรเป็นสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันในประวัติศาสตร์นั้น และคำพยานของเขาเป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์อันดำเนินไปเป็นลำดับ ตั้งแต่ความผิดหวังเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 จนถึงการปลุกให้ตื่นขึ้นเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2023 แล้วต่อมาในฐานะผู้หนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับการทดสอบประการแรกของนิมิตภายนอก แล้วการทดสอบประการที่สองของนิมิตภายใน ซึ่งจะตามมาด้วยการทดสอบสี่ขาดแห่งลูกไฟของแนชวิลส์ ตราบจนถึงการยกธงขึ้นแก่บรรดาประชาชาติ.

โด널ด์ ทรัมป์อยู่ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้น ในฐานะผู้ซึ่งปลุกเร้าบรรดาโลกาภิวัตน์นิยมทั้งปวง ซึ่งประกอบด้วยพวกโลกาภิวัตน์นิยมของโลก พรรคเดโมแครต และพวก RINO's แห่งพรรครีพับลิกัน เขาทำให้ลักษณะเชิงพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับรูปสัตว์ร้ายสำเร็จครบถ้วน โดยได้รับการฟื้นคืนจากความตายทางการเมืองขึ้นมาเป็นองค์ที่แปดซึ่งมาจากเจ็ด เขาปรากฏอยู่ตลอดทั่วทั้งประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น โดยถูกกำหนดไว้ให้ปกครองเมื่อ "active despotism" ถูกบังคับใช้อย่างแรกเหนือสหรัฐอเมริกา และหลังจากนั้นเหนือโลก โปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามลงจากความเชื่อ ในฐานะคู่สอดคล้องของทรัมป์ในเขาสองเขาของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน ก็อยู่ที่นั่นในประวัติศาสตร์ของพวกเขาแมคคาบีเช่นกัน การสำแดงตัวในรูปแบบต่าง ๆ ของอำนาจแห่งพญามังกรในองค์การสหประชาชาติและรัสเซีย เป็นพยานยืนยันอยู่ในประวัติศาสตร์นั้น พระสันตะปาปา ในฐานะโจรของชนชาติของท่าน ก็อยู่ที่นั่นเพื่อผูกโยงทุกสิ่งเข้าด้วยกันและสถาปนานิมิตนั้น

เปโตรคือท่าน ผู้อ่านที่รัก เปโตรเป็นผู้สมัครที่จะอยู่ท่ามกลางธงสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เปโตรกำลังยืนอยู่ ณ ท่ามกลาง จุดกึ่งกลางของแนวคำพยากรณ์หลายแนว โดยความเชื่อกำลังก้าวเข้าสู่อภิสุทธิสถาน และรับการเปลี่ยนสภาพซึ่งสำเร็จขึ้นโดยนิมิตแห่งพระคริสต์ เปโตรอยู่บนภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย ที่ซึ่งเขาจะต้องถูกเปลี่ยนให้เป็นตามพระฉายาของพระคริสต์ ขณะที่สหรัฐอเมริกากำลังก่อรูปเป็นภาพลักษณ์ของสัตว์ร้าย

"พี่น้องทั้งหลาย เราจำเป็นต้องมีความเป็นตัวเราให้น้อยลง และมีพระเจ้าให้มากขึ้น พระองค์ทรงเรียกร้องกำลังทั้งหลายของคริสตจักร แต่ในขอบเขตอันกว้างขวาง ความสามารถของประชากรของเรากลับถูกใช้ไปกับสิ่งที่ไม่คู่ควร เวลามากเกินไปถูกอุทิศให้แก่ความคิดและข้อเรียกร้องอันเล็กน้อย

พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราขึ้นไปบนภูเขา เข้าไปใกล้ชิดต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ยิ่งขึ้น เรากำลังก้าวเข้าสู่วิกฤตหนึ่ง ซึ่งยิ่งกว่าช่วงเวลาใด ๆ ก่อนหน้านั้นนับแต่โลกเริ่มต้นมา จะเรียกร่องการถวายเป็นอย่างสิ้นเชิงจากทุกคนที่ได้เอียนามของพระคริสต์ พระราชกิจของพระเจ้าทรงเรียกร่องทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในตัวเรา แต่ประชากรของเราจะไม่มีวันถวายเป็นเช่นนี้ จนกว่าจิตใจของพวกเขาจะได้รับการเปลี่ยนแปลง พวกเขาจำเป็นต้องกลับใจใหม่ไม่ต่างจากเปโตร เมื่อพวกเขาได้รับการทำให้มีชีวิตขึ้นเช่นนี้แล้ว พระคริสต์จึงจะตรัสแก่พวกเขาได้ว่า 'จงเสริมกำลังพี่น้องของท่าน' 'จงเลี้ยงแกะของเรา' 'จงเลี้ยงลูกแกะของเรา'

"เมื่อฤทธิ์อำนาจแห่งสวรรค์ประสานกับความพยายามของมนุษย์แล้ว งานนั้นจะแผ่ขยายไปดุจไฟลามในตอพง พระเจ้าจะทรงใช้เครื่องมือซึ่งมนุษย์ไม่อาจหยั่งรู้ที่มาได้; ทูตสวรรค์จะกระทำงานซึ่งมนุษย์อาจได้รับพระพรจากการกระทำนั้นได้ หากเรามีได้ละเอียดจะตอบสนองต่อชื่อเรียกร่องของพระเจ้า บัดนี้งานนั้นได้ถูกเสนอแก่มนุษย์แล้ว เขาจะรับเอาหรือไม่? ในเวลาปัจจุบันนี้ มีประตูมากมายที่ปลดกลอนและเปิดกว้างไว้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พวกเขาจะเข้าไปทางประตูเหล่านี้หรือไม่? ผู้ใดพร้อมอยู่ตามพระบัญชาของพระอาจารย์ที่จะกล่าวว่า 'ข้าพระองค์คือผู้ใด พระองค์เจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเกิด'? เสียงร้องแห่งมาซิโดเนียมาถึงเราในคำวิงวอนอันน่าเวทนาจากทุกส่วนของโลกว่า 'ข้ามมาช่วยพวกเราเถิด'" Review and Herald, December 15, 1885.

เราต้องขึ้นไปยังภูเขาและกลับใจใหม่เช่นเดียวกับเปโตร และเมื่อเรากระทำเช่นนั้น เราจะได้รับชำระให้บริสุทธิ์ดังที่อิสยาห์ได้รับ การชำระให้บริสุทธิ์นั้นถูกแสดงว่าเกิดสัมฤทธิ์ผลเมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าถูกรวมเข้ากับความเพียรพยายามของมนุษย์ คำร้องเรียกแห่งมาซิโดเนียปรากฏขึ้นในประวัติศาสตร์อันเร้นลับของข้อสี่สิบ

"ถึงเวลาแล้วที่จะต้องมีการดำเนินความพยายามอย่างเด็ดเดี่ยวในบรรดานครของเรา จงอ่าน ลูกา 21 นี่คือข่าวสารสำหรับกาลเวลานี้ และได้ถูกเขียนไว้สำหรับชนชั่วรุ่นแห่งวาระสุดท้ายนี้ เราต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาขัดขวางระหว่างเราและงานที่พระเจ้าได้ทรงมอบหมายให้เรากระทำ ต้องมีความพยายามเป็นพิเศษเพื่อนำความจริงไปเสนอไว้ต่อหน้าผู้คน ในนครทั้งหลาย"

"อย่าให้เสียเวลาไปกับการจับผิดผู้อื่นแม้แต่น้อย การโต้เถียงทั้งสิ้นจะต้องยุติลง เราทั้งหลายพึงรักกันฉันพี่น้อง ให้เราขึ้นไปบนภูเขาพบกับพระเจ้า เพื่อเราจะได้กลับมาพร้อมกับแสงสะท้อนแห่งพระสิริของพระเจ้าที่อยู่เหนือเรา สถานที่เดียวที่เราจะได้รับสิ่งนี้ได้ก็คือบนภูเขาพบกับพระเจ้า มีงานหนึ่งที่ต้องกระทำ คือการศึกษาพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าตามที่ทรงสำแดงไว้ในพระราชบัญญัติของพระองค์ ได้มีการอ่านอย่างผ่าน ๆ มาแล้วมากมาย แต่การศึกษาที่แท้จริงนั้นมีมากเพียงใด? พระคริสต์ทรงดำเนินพระชนม์อยู่ท่ามกลางมนุษย์และทรงประกาศข้อบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินั้นเองแก่ชาวโลก"

"งานนี้จะไม่ช้าถ้าหากทำให้เสร็จสิ้นด้วยความชอบธรรม เราจำเป็นต้องมีความเพียรพยายามยิ่งขึ้นและมีความเคร่งศาสนายิ่งขึ้นในการดำเนินงานนี้ให้ก้าวไปจนสำเร็จถึงที่สุด เวลานั้นมาถึงแล้วที่เราไม่เพียงต้องกระตือรือร้นเท่านั้น แต่เราต้องมุ่งรวมกิจกรรมนั้นเพื่อให้เกิดผลอย่างแท้จริง หากเราใช้เวลาอยู่บนภูเขาพบกับพระเจ้ามากขึ้น งานของเราก็จะมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น"

"จะต้องมีฤทธิ์อำนาจที่โน้มน้าวยิ่งกว่านี้เข้ามาอยู่ในการเทศนาของเรา ดาบแห่งพระวิญญาณจะต้องได้รับการลับคมขึ้นใหม่และถูกส่งออกไปด้วยฤทธิ์อำนาจ เราจะห่มเทศน์เองในเรื่องนี้ดูคนที่มีสภาพความจริงทั้งปวงแห่งนี้รันดรอยู่เบื้องหน้าพวกเขาหรือไม่? เราปร

ารณาให้ฤทธิอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ก้าวออกไปข้างหน้าและทำพระราชกิจของพระเจ้าในแผ่นดินโลกให้สำเร็จ” Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

บนภูเขา—ซึ่งเป็นอภิสุทธิสถานด้วยนั้น—คือสถานที่ซึ่งความเป็นพระเจ้าทรงรวมเข้ากับความเป็นมนุษย์ของเรา และลูกา 21 คือข่าวสารสำหรับชนชั่วอายุสุดท้าย ผู้ซึ่งจะต้องประกาศคำเตือนสุดท้ายแก่บรรดาคนทั้งหลาย คำเตือนแก่คนทั้งหลายเป็นงานที่ทูตสวรรค์จะกระทำให้สำเร็จ

หากเราปฏิเสธที่จะขึ้นมาบนภูเขาและรับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นตามพระฉายาของพระองค์ งานนั้นมีไว้เพื่อคนทั้งหลาย เพราะชนชั่วอายุสุดท้ายดำรงอยู่ในช่วงเวลาเมื่อ “เมืองนับพัน” จะถูกทำลาย ช่วงเวลาเชิงพยากรณ์แห่งการทำลายนคนทั้งหลายเริ่มต้นด้วยลูกไฟแห่งแชนซิลล์ และงานแห่งการเตือนก็เริ่มต้นที่นั่น และงานนั้นได้รับการระบุไว้ในลูกา 21 ตลอดหลายปีที่ผ่านมาร เราได้แสดงให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ลูกา 21 เป็นคำเตือนเกี่ยวกับอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม

ในลูกา 21 พระเยซูได้ทรงลำดับประวัติศาสตร์

โดยเริ่มต้นจากการที่อิสราเอลโบราณถูกปฏิเสธจากการเป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร สืบต่อไปจนถึงสิ้นสุดยุคมืดแห่งการข่มเหงของสันตะปาปา และต่อเนื่องเข้าสู่หมายสำคัญต่าง ๆ ที่นำเข้าสู่ประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์

ประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์เป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

และเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยคมดาบ และจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยยังบรรดาประชาชาติทั้งหลาย; และกรุงเยรูซาเล็มจะถูกเหยียบย่ำโดยคนต่างชาติ จนกว่ากาลเวลาของคนต่างชาติจะครบถ้วน และจะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ และที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้งหลาย; และบนแผ่นดินโลก บรรดาประชาชาติจะตกอยู่ในความทุกข์ลำบากด้วยความฉงนสนเท่ห์; ทะเลและคลื่นจะคำราม; ใจของมนุษย์จะฟ่อไปเพราะความกลัว และเพราะคอยมองดูสิ่งทั้งหลายที่จะมาถึงโลก: เพราะบรรดาอำนาจแห่งฟ้าสวรรค์จะสั่นสะเทือน และเมื่อนั้นเขาทั้งหลายจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ พร้อมด้วยฤทธานุภาพและพระสิริอันยิ่งใหญ่ ลูกา 21:24-27

ยอห์นในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดระบุว่า ช่วงเวลา 1,260 ปีแห่งการปกครองของสันตะปาปานั้น

ในเชิงคำพยากรณ์ได้ถูกมอบไว้ “แก่คนต่างชาติ” และลูการะบุว่า ในปี 1798

เวลาของคนต่างชาติก็ได้ครบกำหนดแล้ว จากนั้นพระคริสต์ได้ตรัสถึงหมายสำคัญในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว ซึ่งเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ขบวนการมิลเลอร์ไรต์ โดยลงท้ายว่า

“ความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติ ด้วยความฉงนสนเท่ห์; ทะเลและคลื่นคำราม;

ใจมนุษย์ก็จะสลายไปด้วยความกลัว และด้วยการเฝ้าคอยดูสิ่งทั้งหลายที่จะบังเกิดขึ้นบนแผ่นดินโลก”

“ความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชาติ” ในลูกา ก็คือ “ความกลัวของบรรดาประชาชาติ” ในวิวรณ์.

บรรดาประชาชาติทั้งหลายก็โกรธแค้น และพระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว

และถึงเวลาของคนตายที่จะถูกพิพากษา และเวลาที่พระองค์จะประทอนบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์

คือพวกผู้เผยพระวจนะ และพวกธรรมิกชน และบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ และจะทรงทำลายบรรดาผู้ที่ทำลายโลก วิวรณ์ 11:18

“พระพิโรธ” ของพระเจ้าเกิดขึ้นในภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้าย และเริ่มต้นเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นยืน และเวลาทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง

การที่บรรดาประชาชาติเดือดดาลเป็นช่วงเวลาหนึ่งซึ่งนำไปสู่การสิ้นสุดของเวลาทดลอง

การที่ประชาชาติเดือดดาลได้เริ่มขึ้นในเหตุการณ์ 9/11 เมื่ออิสลามแห่งวิบัติประการที่สามมาถึง

จึงเป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของฝนซุกปลายฤดู

ข้าพเจ้าเห็นว่า ความโกรธแค้นของบรรดาประชาชนชาติ พระพิโรธของพระเจ้า และเวลาที่จะทรงพิพากษาคนตายนั้น เป็นเหตุการณ์ที่แยกจากกันและแตกต่างกัน โดยเกิดขึ้นต่อเนื่องกันที่ละอย่าง อีกทั้งเห็นด้วยว่า มีคาเอลยังมีได้ทรงลุกขึ้น และเวลาแห่งความทุกข์ลำบากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนนั้นยังมิได้เริ่มต้น บัดนี้บรรดาประชาชนชาติกำลังโกรธแค้นอยู่ แต่เมื่อมหาบุโรหิตของเราได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ในสถานนมัสการบริสุทธิ์เสร็จสิ้นแล้ว พระองค์จะทรงลุกขึ้น ทรงสวมฉลองพระองค์แห่งการแก้แค้น และแล้วภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจะถูกเทลงมา

“ข้าพเจ้าเห็นว่าทูตสวรรค์ทั้งสี่จะยับยั้งลมทั้งสี่ไว้จนกว่างานของพระเยซูจะสำเร็จสิ้นในสถานนมัสการ และแล้วภัยพิบัติเจ็ดประการสุดท้ายจะมาถึง” Early Writings, 36.

ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ การที่บรรดาประชาชนชาติถูกกระตุ้นให้โกรธเคือง หรือดังที่ลูกาบันทึกไว้ว่า “ความทุกข์ลำบากของบรรดาประชาชนชาติ” นั้น ได้สำเร็จลงโดยอิสลาม.

“ในปี ค.ศ. 1838 ตรกก็ได้เข้าไปพัวพันกับสงครามกับอียิปต์ ฝ่ายอียิปต์มีที่หาว่าจะโค่นล้มอำนาจของตรก เพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งนี้เกิดขึ้น มหาอำนาจใหญ่ทั้งสี่แห่งยุโรป คือ อังกฤษ รัสเซีย ออสเตรีย และปรัสเซีย ได้เข้าแทรกแซงเพื่อค้ำจุนรัฐบาลตรก” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

ในปี 1838 สิ่งที่เรียกว่า “ปัญหาตะวันออก” กำลังสั่นคลอนบรรดาประชาชนชาติ และ “ปัญหาตะวันออก” นั้นก็คืออิสลาม ลมตะวันออกตามพระคัมภีร์

ประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์เห็นว่าบรรดาประชาชนชาติถูกสั่นคลอนโดยอิสลาม

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเสด็จมาในหมู่เมฆสู่อิสรุทธิสถาน

อันเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงเวลาที่ยิ่งใหญ่ผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาในหมู่เมฆในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์ ก่อนการเสด็จมาของพระองค์ในหมู่เมฆ อิสลามทำให้บรรดาประชาชนชาติตกอยู่ในความทุกข์ลำบาก และนี่คือข่าวสารที่เปโตรได้รับให้ประกาศแก่บรรดานครต่าง ๆ ล่วงหน้าก่อนการทำลาย “นครนับพัน” ช่วงเวลาแห่งการทำลายนครต่าง ๆ เริ่มต้นขึ้นด้วยลูกไฟแห่งแชนซิลล์

“โอ หากว่าประชากรของพระเจ้าน่าสนใจถึงความพินาศที่กำลังใกล้เข้ามาของนครนับพัน

ซึ่งบัดนี้แทบจะถูกมอบให้แก่การกราบไหว้รูปเคารพแล้ว!

แต่คนเป็นอันมากในหมู่ผู้ซึ่งควรจะประกาศความจริงกลับกำลังกล่าวหาและพิพากษาลงโทษพี่น้องของตน เมื่ออุทยานภาพแห่งการทรงเปลี่ยนใจของพระเจ้ามาเหนือจิตใจทั้งหลาย จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน มนุษย์จะไม่มี ความโน้มเอียงที่จะวิพากษ์วิจารณ์และหรือทำลาย

พวกเขาจะไม่ยืนอยู่ในตำแหน่งที่ขัดขวางมิให้ความสว่างส่องไปยังโลก การวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขา

การกล่าวหาของพวกเขา จะยุติลง อำนาจทั้งหลายของศัตรูกำลังระดมพลเพื่อสงคราม

การต่อสู้อันเข้มงวดอยู่เบื้องหน้าเรา จงเข้าชิดกันเถิด พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า จงเข้าชิดกันเถิด

จงผูกพันไว้กับพระคริสต์ ‘อย่าพูดว่า เป็นการร่วมกันคิดกบฏ... และอย่ากล่าวสิ่งที่เขากล่าว

หรือครั้นคร้ามเลย จงยกพระยาห์เวห์จอมโยธาเป็นองค์บริสุทธิ์

และให้พระองค์ทรงเป็นความยำเกรงของท่าน และให้พระองค์ทรงเป็นความครั้นคร้ามของท่าน

และพระองค์จะทรงเป็นสถานบริสุทธิ์

แต่จะเป็นศิลาสะดุดและเป็นหินที่ทำให้ชนเคืองแก่ทั้งสองวงศ์วานของอิสราเอล

เป็นบ่วงและเป็นกับดักแก่ชาวเยรูซาเล็ม และคนเป็นอันมากท่ามกลางพวกเขาจะสะดุด และล้มลง

และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป”

“โลกนี้เป็นโรงละคร บรรดานักแสดงคือผู้อยู่อาศัยทั้งหลายของโลก

กำลังเตรียมตัวเพื่อแสดงบทบาทของตนในละครยิ่งใหญ่ฉากสุดท้าย พระเจ้าถูกมองข้ามไป

ในหมู่มวลมนุษยชาติอันใหญ่หลวงนั้น ไม่มีความเป็นเอกภาพ
เว้นแต่เมื่อมนุษย์สมคบกันเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์อันเห็นแก่ตัวของตน พระเจ้าทรงทอดพระเนตรอยู่
พระประสงค์ของพระองค์เกี่ยวกับบรรดาผู้อยู่ใต้ปกครองที่กบฏต่อพระองค์จะต้องสำเร็จ
โลกนี้มิได้ถูกมอบไว้ในมือของมนุษย์
แม้ว่าพระเจ้าทรงยอมให้องค์ประกอบแห่งความสับสนและความไร้ระเบียบครอบงำอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง อานา
จหนึ่งจากเบื้องล่างกำลังทำงานเพื่อนำมาซึ่งฉาวยิ่งใหญ่สุดท้ายในละครนั้น—ชาตนา มาปรากฏเป็นพระ
คริสต์ และกระทำการด้วยการล่องหนแห่งความอธรรมทุกประการท่ามกลางผู้ที่กำลังผูกมัดตนเองเข้าด้วยก
นในสมาคมลับ บรรดาผู้ที่ยอมจำนนต่อกิเลสแห่งการรวมตัวเป็นพันธมิตร
กำลังดำเนินตามแผนงานของศัตรู เหตุจะต้องตามมาด้วยผล”

“การล่องหนจะถึงขีดจำกัดแล้ว ความสับสนอลหม่านปกคลุมโลก
และในไม่ช้านี้ความหวาดผวายังยิ่งใหญ่มากมายถึงมนุษย์ทั้งหลาย วาระสุดท้ายอยู่ใกล้มากแล้ว เราผู้รู้ความจ
ริงควรกำลังเตรียมตัวสำหรับสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าโลกอย่างไม่มีทันคาดคิดและท่วมทับ” Review
and Herald, September 10, 1903.

“องค์ประกอบแห่งความสับสนและความระส่ำระสาย”

กำลังถูกผลิตขึ้นเป็นผลของระบบซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าเป็น “การศึกษาชั้นสูง” และซึ่งเธอยังระบุด้วยว่าเป็น
“ธรรมล้ำลึกแห่งความชั่วช้า”

วิหารพาร์เธนอนแห่งแนชวิลล์เป็นสัญลักษณ์ของการศึกษาเทียมเท็จซึ่งบัดนี้กำลังก่อให้เกิด

“ความสับสนและความระส่ำระสาย” ที่ “มีอำนาจครอบงำอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง”

ลูกไฟที่ตกลงบนแนชวิลล์ถูกนำมาโดยอิสลาม และเป็นตัวแทนของการพิพากษาของพระเจ้าที่มีต่อ

“ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความรู้ชั่ว” เมื่อแนชวิลล์ถูกโจมตี ช่วงเวลาสั้น ๆ

แห่งการประกาศเสียงร้องเตือนก็เริ่มต้นขึ้น และนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่ง ณ ที่นั้น “สมาพันธ์รัฐ”

ชั่วร้ายของอิสยาห์ได้ดำเนินการเคลื่อนไหวขั้นสุดท้ายของมัน

ขณะที่โลกถูกบังคับให้ยอมรับรัฐบาลโลกเดียวซึ่งถูกระบุว่าเป็นรูปสัตว์ร้ายในวิรโรบทที่สิบสาม

การระบุของอิสยาห์เกี่ยวกับสมาพันธ์รัฐชั่วร้ายนั้นสอดคล้องกับการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

อยากกล่าวว่า “การสมคบคิด” แก่ทุกคนที่ชนชาตินี้จะกล่าวว่า “การสมคบคิด”;

และอย่าเกรงกลัวสิ่งที่เขาทั้งหลายเกรงกลัว และอย่าครั้นคร้ามเลย

จงถือว่าพระยาห์เวห์จอมโยธาทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ และให้พระองค์ทรงเป็นความยำเกรงของท่าน

และเป็นทีครั้นคร้ามของท่าน แล้วพระองค์จะทรงเป็นสถานนมัสการอันบริสุทธิ์;

แต่จะทรงเป็นศิลาสะดุดและเป็นหินแห่งการล่องหนแก่ทั้งสองวงศ์วานของอิสราเอล

เป็นบ่วงและเป็นกับดักแก่ชาวเยรูซาเล็ม และในหมู่พวกเขาจะมีหลายคนสะดุด ล้มลง และแตกหัก

และติดบ่วง และถูกจับไป

จงผูกมัดคำพยานนั้นไว้ จงผนึกพระราชบัญญัติไว้ท่ามกลางเหล่าสาวกของเรา

และข้าพเจ้าจะคอยท่าองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงซ่อนพระพักตร์ของพระองค์จากวงศ์วานยาโคบ

และข้าพเจ้าจะเฝ้ารอคอยพระองค์ ดูเถิด ข้าพเจ้าและบุตรทั้งหลายซึ่งพระยาห์เวห์ประทานแก่ข้าพเจ้านั้น

เป็นหมายสำคัญและการอัศจรรย์ในอิสราเอลจากพระยาห์เวห์จอมโยธา ผู้ประทับบนภูเขาศิโยน

และเมื่อเขาทั้งหลายจะกล่าวแก่ท่านว่า “จงไปหาผู้มีวิญญูณคนเคย และพ้อมดแม่มดที่กระซิบและพึมพำ”

ประชาชนไม่ควรแสวงหาพระเจ้าของตนหรือ? จะไปหาคนตายเพื่อคนเป็นหรือ?

จงยึดถือพระราชบัญญัติและคำพยานเถิด ถ้าเขาทั้งหลายไม่พูดตามพระวจนะนี้

ก็เป็นเพราะไม่มีความสว่างในตัวเขา อิสยาห์ 8:12-20

ข้อความตอนนี้อาจซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า ช่วงเวลาแห่ง “ความสับสนและความระส่ำระสาย” นำไปสู่ “ซาตานมาปรากฏเป็นพระคริสต์”

ซาตานปรากฏตัวโดยปลอมแปลงเป็นพระคริสต์ในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์

“โดยพระราชกฤษฎีกาที่บังคับใช้สถาบันแห่งสันตะปาปาอันเป็นการละเมิดต่อพระบัญญัติของพระเจ้าชาติของเราจะตัดขาดตนเองออกจากความชอบธรรมโดยสิ้นเชิง เมื่อโปรเตสแตนต์จะยื่นมือของนางซามห้วงลึกไปจับมือกับอำนาจแห่งโรม เมื่อ นางจะเอื้อมซามห้วงลึกไปประสานมือกับลัทธิทรงเจ้าเข้าผี เมื่อ ภายใต้อิทธิพลของสหภาพสามประการนี้ ประเทศของเราจะปฏิเสธหลักการทุกประการแห่งรัฐธรรมนูญของตนในฐานะรัฐบาลโปรเตสแตนต์และสาธารณรัฐ และจะจัดให้มีการเผยแพร่ความเท็จและความหลงของสันตะปาปา เมื่อนั้นเราย่อมรู้ได้ว่าเวลาสำหรับการกระทำอันอัศจรรย์ของซาตานได้มาถึงแล้ว และอวสานก็อยู่ใกล้แล้ว” Testimonies, เล่ม 5, 451.

ฤดูกาลแห่ง “ความสับสนและความไร้ระเบียบ” เกิดขึ้นในช่วงก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์

ไม่นานก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ ในช่วงเวลาซึ่งมี Exeter camp meeting

และสิบวันในห้องชั้นบนก่อนวันเพ็นเทคอสต์เป็นแบบอย่างนั้น คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะต้อง “press together, my brethren and sisters, ... bind up with Christ.”

การประหัตประหารเกิดขึ้นก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ และในประวัติศาสตร์นั่นเอง

สมาพันธ์แห่งความชั่วเริ่มต้นงานสุดท้ายของมันในการสถาปนารัฐบาลโลกเดียว.

ในเวลาแห่งการประหัตประหาร พระคริสต์จะทรงเป็นสถานบริสุทธิ์สำหรับคนชอบธรรม

แต่จะทรงเป็นศิลาที่ทำให้คนอธรรมสะดุดล้ม พระองค์จะทรงเป็น “บ่วงและกับดักแก่ชาวเยรูซาเล็ม” ผู้ซึ่งเป็น

“คนเป็นอันมาก” ที่ล้มลง แต่สำหรับคนส่วนน้อยผู้ได้รับการประหัตประหารนั้น “พระองค์” จะทรงเป็น “ความเกรงกลัว” ของเขาเหล่านั้น

“ความยำเกรง” ต่อพระเจ้าเป็นสิ่งที่เอวขาดไป และบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระเจ้านั้นมีความยำเกรงอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากความกลัวที่มาถึงคนจำนวนมากผู้สะดุดล้ม

ความยำเกรงทั้งสองประเภทนี้เป็นเครื่องหมายแยกผู้ที่ผ่านและผู้ที่ไม่ผ่านกระบวนการทดสอบ

ผู้ที่ผ่านจะได้รับการประหัตประหาร ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านนั้นถูกแทนด้วยเลขห้า เพราะพวกเขา “จะสะดุด และล้มลง และถูกหักทำลาย และถูกตัดจับ และถูกจับไป”

ช่วงเวลาแห่งการประหัตประหารซึ่งถูกแสดงว่าเกิดขึ้นก่อนกฎหมายวันอาทิตย์

ในเวลาที่มีช่วงแห่งความสับสนและความไร้ระเบียบ

คือเวลาที่คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นสำเร็จเป็นจริง.

คนจำนวนน้อยผู้ได้รับการประหัตประหาร ตรงกันข้ามกับคนจำนวนมากที่สะดุดล้ม คือผู้ที่ “รอคอย”

องค์พระผู้เป็นเจ้า ดังนั้นจึงชี้ให้เห็นถึงหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาผู้ “รอคอย” ด้วยเช่นกัน

ภายในหญิงพรหมจารีทั้งสองจำพวกนั้น ยังมีการรอคอยเชิงพยากรณ์ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

และการรอคอยเชิงพยากรณ์ที่มีได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งสอดคล้องกับความยำเกรงทั้งสองประเภทอีกด้วย

“เมื่อเจ้าบ่าวชักเข้าอยู่ พวกเธอทั้งหมดก็วิ่งเหงานและกลับไป”

การที่เจ้าบ่าวชักเข้านั้นเป็นภาพแทนการล่วงเลยเวลาที่ผู้คนคิดว่าพระเจ้าจะเสด็จมา ความผิดหวัง

และการล่าช้าที่ดูประหนึ่งว่ายังไม่ถึง ในช่วงเวลาแห่งความไม่แน่นอนนี้

ความสนใจของผู้ที่ผิวเผินและไม่สุดใจย่อมเริ่มคลอนแคลนในไม่ช้า

และความพากเพียรของพวกเขาก็หย่อนลง

แต่บรรดาผู้ซึ่งความเชื่อมีรากฐานอยู่บนความรู้พระคัมภีร์ด้วยตนเองนั้น มีศึลารองรับอยู่ใต้เท้าของเขา

ซึ่งคลื่นแห่งความผิดหวังไม่อาจขาดพาไปได้ 'พวกเธอทั้งหมดก็วังเหงาและหลับไป'
คนกลุ่มหนึ่งอยู่ในความไม่ใส่ใจและละทิ้งความเชื่อของตน
อีกกลุ่มหนึ่งรอคอยอย่างอดทนจนกว่าจะได้รับแสงสว่างที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ถึงกระนั้น
ในคำคืนแห่งการทดลองนั้น
คนกลุ่มหลังเองก็ดูประหนึ่งว่าสูญเสียความกระตือรือร้นและความอุทิศตนไปบ้างในระดับหนึ่ง
ส่วนบรรดาผู้ที่ไม่ใส่ใจและผิวดินนั้นไม่อาจพึ่งพาความเชื่อของพี่น้องของตนได้อีกต่อไป
แต่ละคนต้องยืนหยัดหรือล้มลงเพื่อตนเอง" The Great Controversy, 395.

บรรดาผู้ที่รอคอยอย่างได้รับการชำระให้บริสุทธิ์นั้น จะต้องเป็น "หมายสำคัญและการอัศจรรย์"
ขณะที่พวกเขาถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณแก่ชาวโลกในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อประเด็นเรื่องต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วเป็นตัวแทนของความรู้จาก "คนที่คุ้นเคยกับวิญญาณ
และจากพ้อมดมอผีที่กระซิบและพึมพำ" และความรู้ที่ระบุไว้โดย "ธรรมบัญญัติและคำพยากรณ์"
นี่เป็นบททดสอบเดียวกันกับที่เกิดขึ้นแก่เอวาและอาดัม
เราจะยอมรับการศึกษาที่มีความจริงปะปนและผสมกลมกลืนกับความเท็จ หรือเราจะยืนหยัดอยู่บน
"พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้" เพราะถ้าพวกเขาไม่ปฏิบัติตามพระวาทะนี้ ก็เป็นเพราะไม่มีความสว่างในพวกเขา การศึกษา
ที่แท้จริงและการศึกษาที่เท็จเป็นแนวความจริงหลักแนวหนึ่งในความขัดแย้งยิ่งใหญ่ระหว่างพระคริสต์กับซาตาน
แนชวิลล์เป็นสัญลักษณ์ของการกบฏต่อพระวาทะของพระเจ้า อย่างแน่นอนพอ ๆ
กับที่โซโดมเป็นสัญลักษณ์ของความลามก
และดังกินีวอร์กเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา
และเพนตากอนเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจกำลังทหารของประเทศนั้น

เปโตรกำลังยืนอยู่บนธรณีแห่งลูกไฟของแนชวิลล์ ที่ปาเนียมและที่ภูเขา
ซึ่งเป็นตัวแทนของการทดสอบพระวิหาร เขาตระหนักว่าลัทธิแอ็ดเวนตีสต์วันที่เจ็ดแบบเลาดีเซียกำลังจะถูกตัด
เตือนและทำให้อับอายขายหน้าเมื่อลูกไฟตกลงมา และว่าแนชวิลล์ สหรัฐอเมริกา
และโลกจำเป็นต้องได้รับการเตือน ข่าวสารของอิสลามยืนยันผู้สื่อสารทั้งหลาย
เช่นเดียวกับที่ไฟซึ่งตกลงมาที่คาร์เมลยืนยันว่าเอลียาห์เป็นผู้เผยพระวาทะที่แท้จริง กระนั้น
คำเตือนถึงแนชวิลล์มิได้เป็นเพียงเรื่องของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามเท่านั้น
ยิ่งไม่ใช่เพียงว่ามีการใช้ยุทธวิธีชนิดใดในการโจมตีโดยไม่ทันตั้งตัว
ข่าวสารแห่งคำเตือนจะต้องชี้ให้เห็นว่าเหตุใดจึงทรงอนุญาตให้อิสลามนำการพิพากษามา
การพิพากษาซึ่งเริ่มต้นช่วงเวลาเมื่อหลายพันแห่งถูกทำลาย
การระบุล่วงหน้าว่าอิสลามจะก่อการโจมตีโดยไม่ทันตั้งตัวต่อแนชวิลล์ จะเป็นการรับรองผู้สื่อสารทั้งหลาย
แต่หากทำได้เพียงเท่านั้น ก็ยังเป็นคำเตือนที่ไม่สมบูรณ์

ลูกไฟแห่งแนชวิลล์เป็นการพิพากษาของพระเจ้าซึ่งเริ่มต้นช่วงเวลาสั้น ๆ ที่สิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์
ซึ่งดังเช่นในตอนต้นของช่วงเวลาดังกล่าว ก็เป็นการพิพากษาของพระเจ้าเช่นกัน
พระเจ้าทรงบอกอาดัมและเอวาล่วงหน้าว่าบททดสอบนั้นคืออะไร
และผลที่จะตามมาจะเป็นเช่นไรหากพวกเขาไม่ผ่านบททดสอบนั้น
ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นถึงความสำคัญของการสามารถใช้เหตุผล "จากเหตุไปสู่ผล" และพระคัมภีร์ก็ระบุว่า
"คำสาป" ที่ปราศจาก "เหตุ" จะไม่มาถึง

ดูจนกที่เหียวเรร้อนไป และดูจนางแอนที่บินไป ฉันทใด คำสาปแข่งที่ปราศจากเหตุยอมไม่มาฉันทนั้น สุภาษิต
26:2

ลูกไฟแห่งแนชวิลล์คือ "ผล" และคือ "คำสาปแข่ง" ที่มาถึง ส่วนสารแห่งคำเตือนนั้นจำต้องรวมถึง "เหตุ" ด้วย
สารของผู้เผยพระวาทะโยนาห์มิใช่เป็นเพียงการระบุถึงความพินาศที่จะมาถึงในสี่สิบวันเท่านั้น

หากแต่ก่อให้เกิดการฟื้นฟูและการปฏิรูปตั้งแต่กษัตริย์ลงไปตลอดทั่วทั้งประชากร
สิ่งที่ถูกระบุคือกษัตริย์และประชาชนของพระองค์ได้หันกลับจากทางชั่วร้ายทั้งหลาย
โยนาห์ได้บอกพวกเขาถึงความพินาศที่กำลังจะมาถึง
และท่านได้บอกพวกเขาว่าเป็นเพราะวิถีชีวิตอันชั่วช้าและชั่วร้ายของพวกเขา

เพราะเขานั้นไปถึงกษัตริย์แห่งนั้นะเวห์ และพระองค์ทรงลุกขึ้นจากพระที่นั่งของพระองค์
ทรงถอดฉลองพระองค์ออกจากพระองค์เอง ทรงคลุมพระองค์ด้วยผ้ากระสอบ และประทับนั่งอยู่ในซีเฝ้า
แล้วพระองค์ทรงให้ประกาศและเผยแพร่ไปทั่วนั้นะเวห์
ตามพระราชกฤษฎีกาของกษัตริย์และบรรดาขุนนางของพระองค์ว่า อย่าให้มนุษย์หรือสัตว์
ทั้งฝูงโคหรือฝูงแพะแกะ ได้ลิ้มรสสิ่งใดเลย อย่าให้มันกินอาหารหรือดื่มน้ำ
แต่ให้ทั้งมนุษย์และสัตว์คลุมกายด้วยผ้ากระสอบ และร้องทูลต่อพระเจ้าอย่างสุดกำลัง เออ
ให้ทุกคนหันกลับจากทางชั่วของตน และจากการทารุณที่อยู่ในมือของเขา โยนาห์ 3:6-8

อิสลามเป็นอำนาจแห่งแตร และแตรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 8 ถึง 11 และในบทที่ 16 ด้วยนั้น
มีลักษณะเฉพาะเชิงพยากรณ์
แตรสี่ประการแรกเป็นการพิพากษาต่อโรมจักรวรรดิเนื่องด้วยการออกกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกในปี 321
แตรสองประการถัดมาเป็นการพิพากษาต่อโรมสันตะปาปาเนื่องด้วยการออกกฎหมายวันอาทิตย์ในปี 538
แตรทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 8 ถึง 11
เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 16
ซึ่งเป็นการพิพากษาของพระเจ้าต่อมนุษยชาติเนื่องด้วยการบังคับถือวันอาทิตย์

สารแห่งคำเตือนของแนชวิลล์จำต้องชี้ให้เห็นรอยเท้าที่นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์
และตามคำพยาานเชิงพยากรณ์นั้น การพิพากษาย่อมตามมา มิได้มาก่อนเหตุ
การพิพากษาเป็นผลของการบังคับถือวันอาทิตย์
พยาานทั้งห้าของประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นในข้อที่สิบซึ่งเรากำลังพิจารณายู่นั้น ให้คำพยาานที่แตกต่างกัน
แต่ต่างจากพยาานมนุษย์ เส้นคำพยากรณ์ทั้งปวงล้วนประสานกลมกลืนกัน
การระบอัยเท้าของกฎหมายวันอาทิตย์ขั้นสุดท้ายในสหรัฐอเมริกา
สำเร็จลงเมื่อเปโตรพสานคำพยาานของโดนัลด์ ทรัมป์เข้าด้วยกันเพื่ออธิบายผลของลูกไฟแห่งแนชวิลล์

คำเตือนแห่งแนชวิลล์ที่มีต่อโลกคือ ในเวลานั้นเอง
พระเจ้าทรงเริ่มการพิพากษาครั้งสุดท้ายของพระองค์เหนือมนุษย์และบรรดาประชาชาติ
แล้วช่วงเวลาแห่งการทำลายเมืองทั้งหลายก็เริ่มต้นขึ้น และนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์อย่างรวดเร็ว
ซึ่งการละทิ้งความเชื่อของชาติยอมตามมาด้วยความพินาศของชาติ
จากนั้นชาตาก็มาถึงเพื่อสวมรอยเป็นพระคริสต์ และสมาพันธ์แห่งความชั่วร้ายก็ถูกสถาปนาขึ้น
เมื่อกษัตริย์ทั้งสิบนั้นตกลงมอบอาณาจักรของตนให้แก่โจรแห่งชนชาติของเจ้า ผู้ซึ่งสถาปนาณินิตนั้น
คำเตือนแห่งแนชวิลล์นี้ถูกเป็นภาพแทนโดยประวัติศาสตร์ที่มาก่อนแนชวิลล์ ดังที่แสดงโดยโดนัลด์
ทรัมป์ซึ่งกำลังก่อรูปเป็นรูปสัตว์ร้าย ข่าวสารของทรัมป์คือแตรแห่งคำเตือนที่มาก่อนลูกไฟแห่งแนชวิลล์
เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป